

saa mange gik fri, var der ikke særlig Grund til at være striks imod de spinkle eller svage.

Forholdet er nu det, at Værnepligtige, der ved Mødet paa Sessionen i 22 Aars Alderen er for spinkle, behandles færdig med det samme, medens de tidligere skulde møde for Sessionen indtil 2 Aar endnu, og at de, der lider af Legemsfejl eller Svagheder, som menes at kunne hæves, kan forbigaa 1 Aar imod tidligere 2 Aar.

Under Hærloven af 1894, og naar Værnepligten begynde med 22 Aars Alderen, kunde dette gaa an. Men naar Værnepligten skal begynde med 20 Aars Alderen, vilde det blive altfor betænkeligt, om spinkle Personer skulde behandles færdig med det samme, og ligeledes, om de, der lider af Fejl og Svagheder, der menes at kunne hæves, kun skulde have ét Aar til at rette sig i.

Det foreslaas derfor, at man gaar tilbage til Affattelsen af Paragraffen, før Loven af 13. Decbr. 1895 blev vedtaget; dog er der ikke Grund til at gøre de 22aarige Værnepligtiges Stilling med Hensyn til Forbigaaelse uheldigere end den nu er, fordi man rykker Grænsen for Værnepligtsalderen ned til det 20de Aar.

Den i § 16 omtalte Afkortning er bibeholdt, da den har sin naturlige Grundelse i, at den, som fremstiller sig for Sessionen med den mødepligtige Alder, men ikke udskrives paa Grund af Forhold, hvorover han ikke er Herre, bør med Hensyn til Udsættelse behandles som om han ved sit Møde var blevet udskrevet, og er uden Forbindelse med, at Bestemmelserne i Lovens § 40 (34) om Afkortning i Værnepligtstiden foreslaas at bortfalde.

Til § 17.

Paragrafen har faaet sin nuværende Affattelse ved Lov af 27. Februar 1897. (Folketingets Forhandlinger, Samling 1896—97, særlig Sp. 1602, 1609—15, 1725—31).

Ifølge denne Lov skal de Værnepligtige, der er hjemsendte som for Tiden utjenstdygtige, give Møde paa den første Session efter Hjemsendelsen og der behandles endeligt, enten udskrives eller udslættes som utjenstdygtige. Efter den oprindelige Affattelse kunde Afgørelsen ud sættes et Aar endnu.

Ændringen var tænkt som en human Foranstaltning mod de Værnepligtige og blev modtaget af den daværende Minister. Det blev dog gjort gældende, at Tiden, der forløb fra den Værnepligtiges Hjemsendelse som for Tiden utjenstdygtig til

Mødet for Sessionen, ofte vilde være for kort til, at Sessionen kunde skønne, om Utjenstdygtigheden vilde kunne hæves.

Denne Mangel er søgt fjernet ved den her foreslaaede Ændring. Efter Lægekorpsets Opfattelse er det ikke tilstrækkeligt kun at lade hengaa nogle Maaneder, for Værnepligtige, der har været hjemsendte som for Tiden utjenstdygtige, behandles endeligt. Tiden er derfor sat til 1 Aars Hjemsendelse. Man har dog ikke villet berøve den Værnepligtige Muligheden for at blive endelig bedømt ved den første Session, hvis dette findes at kunne ske.

Til § 19.

Ændret efter Forsvarskommissionens Flertals Betænkning (Side 13, nederst), og Klassebetegnelserne „ubetinget tjenstdygtig“ — i Rullen betegnet som K. I. — og „betinget tjenstdygtig“ — i Rullen K. II. — er indført i Overensstemmelse med Hærlovens § 13. Militærarbejdere er ikke længere en særlig Tjenstdygtighedsklasse.

Af det til § 12 bemærkede vil det fremgaa, at hele Bedømmelsen af det befarne Mandskabs Tjenstdygtighed foreslaas henlagt til Sessionen, som derhos vil have at behandle enhver Befaren med størst mulig Hurtighed.

Under disse Forhold vil det være umuligt at opretholde den nu brugelige Sondring mellem Lægds- og Sørulle, og desuden vil denne Sondring jo i det store og hele savne praktisk Betydning. Disse Bemærkninger gælder ogsaa den i den gældende Lovs Kapitel IX omhandlede Klassificering af de Befarne i forskellige Grader og Tildeling af Togter og Befarenhedsnumre.

Derfor foreslaas den nugældende Lovs § 8 om Optagelse i Sørullen, §§ 29—32, 35, 37 og 43 samt Reglerne om Befarenhedsnumre strøgne, hvormed staar i Forbindelse de mindre, i det væsentlige kun redaktionelle Ændringer i § 4, § 12 (11) Nr. 3) og 4), og § 47 (40).

Der vil herefter kun blive een Rulle, Lægdsrullen, hvor alle Værnepligtige føres, og hvor de enkeltes særlige Forhold noteres. Allerede nu anføres i denne Rulle ved Sessionen Betegnelser for de forskellige Haandværk, for saa vidt disse har Betydning for de Paagældendes Anvendelse i Tjensten, og her kan man da betegne en søfarende Værnepligtig efter hans Livsstilling. Dette kan Sessionen hurtigt gøre, og det foreslaas derfor i § 19, 2det Stk., at enhver Værnepligtig, som i 18 Maaneder